

Międzynarodowy Plan Działań W Kwestii Starzenia Się Społeczeństw

Zasady:

Opracowanie i realizacja polityki dotyczącej starzenia się populacji należą do suwerennych praw i zadań poszczególnych krajów, przy czym taka polityka musi opierać się na specyficznych potrzebach i celach każdego Państwa. Natomiast promocja odpowiednich działań oraz bezpieczeństwo i warunki bytowe osób starszych powinny stanowić fundamentalny element wspólnych i zharmonizowanych inicjatyw na rzecz rozwoju podejmowanych w ramach nowego globalnego porządku ekonomicznego w rozwiniętych i rozwijających się częściach świata. Istotną rolę w tych staraniach ma jednak międzynarodowa i regionalna współpraca. Międzynarodowy Plan Działań W Kwestii Starzenia Się Społeczeństw opiera się na następujących zasadach:

- Celem rozwoju jest poprawa bytu całego społeczeństwa w oparciu o uczestnictwo wszystkich obywateli w procesie rozwoju i sprawiedliwy podział korzyści z niego płynących. Proces rozwoju musi wspierać ludzką godność i zapewnić równy udział wszystkich grup wiekowych w podziale zasobów, praw i obowiązków. Wszyscy obywatele, niezależnie od wieku, płci i wyznania powinni brać aktywny udział w życiu społecznym zgodnie z ich zdolnościami i otrzymywać wsparcie od społeczeństwa zgodnie z ich potrzebami. W tym kontekście, wzrost gospodarczy, produktywność zatrudnienia, sprawiedliwość społeczna i ludzka solidarność stanowią fundamentalne i niepodzielne składniki rozwoju, podobnie jak zachowanie i poszanowanie kulturowej tożsamości;
- Wiele problemów osób starszych można skutecznie rozwiązać w warunkach pokoju, bezpieczeństwa, powstrzymania wyścigu zbrojeń oraz przekazania funduszy przeznaczonych na cele militarne na cele związane ze społeczno-gospodarczym rozwojem;
- Najlepsze warunki do rozwiązywania problemów osób starszych będą istnieć w tych krajach, które prowadzą politykę wewnętrzną eliminującą przejawy tyranii, prześladowań, kolonializmu, rasizmu, dyskryminacji rasowej, płciowej lub religijnej, apartheidu, ludobójstwa oraz innych form zagranicznej dominacji, i które respektują prawa człowieka;
- Każde państwo powinno reagować na zjawiska demograficzne i wynikające z nich konsekwencje w duchu poszanowania własnych tradycji, struktur i kulturowych wartości. Obywatele w każdym wieku powinni angażować się w zapewnienie równowagi pomiędzy tradycją a nowoczesnością w dążeniu do harmonijnego rozwoju;
- Osoby starsze wnoszą cenny duchowy, kulturowy i społeczno-ekonomiczny wkład w życie społeczne. Społeczeństwa powinny uznawać ten wkład i sprzyjać jego pogłębianiu.

- Rodzina, w różnych postaciach i strukturach, stanowi podstawową komórkę społeczną, która jednoczy różne pokolenia. Rola rodziny powinna być zachowana, umacniana i chroniona, zgodnie z tradycjami i obyczajami każdego kraju.
 - Rządy oraz, w szczególności, władze samorządowe, organizacje pozarządowe, wolontariusze oraz organizacje wolontarystyczne, w tym stowarzyszenia osób starszych, mogą w znaczący sposób przyczynić się do zapewnienia wsparcia i opieki osobom starszym w rodzinie i w społeczności. Rządy powinny utrzymywać i promować wolontarystyczną działalność na tym polu.
 - Ważnym celem społeczno-gospodarczego rozwoju jest budowa wielopokoleniowego społeczeństwa, w którym zabraknie miejsca dla dyskryminacji wiekowej i nieumyślnej segregacji i które sprzyja międzypokoleniowej solidarności i wspieraniu się.
 - Starzenie się jest procesem trwającym całe życie i tak powinien być traktowany. Przygotowanie całej populacji do późnych etapów życia powinno być integralną częścią polityki społecznej, obejmującej fizjologiczne, psychologiczne, kulturowe, religijne, duchowe, gospodarcze, medyczne i inne aspekty tego procesu;
 - Plan Działania powinien być postrzegany w szerszym kontekście światowych zjawisk społecznych, gospodarczych, kulturowych i duchowych w celu zapewnienia seniorom godnego i dostatniego życia zarówno w sensie materialnym jak i duchowym;
 - Osoby starsze, poza tym, że symbolizują doświadczenie i wiedzę, mogą również pomagać ludziom w osiągnięciu osobistych celów w zgodzie z własnymi przekonaniem i aspiracjami;
 - Osoby starsze powinny brać aktywny udział w przygotowywaniu i wdrażaniu programów społecznych, zwłaszcza tych, które mają szczególny wpływ na ich warunki życia;
 - Rządy, organizacje pozarządowe oraz inne zainteresowane strony mają szczególne obowiązki wobec najsłabszych seniorów, zwłaszcza ludzi ubogich, wśród których dużą grupę stanowią kobiety i mieszkańcy wsi;
- Niezbędne są dalsze badania na temat wszystkich aspektów życia w podeszłym wieku.